

ИЗЦЕЛЕНИЕТО НА РАЗСЛАБЕНИЯ (ПАРАЛИЗИРАНИЯ)

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ЙОАН РИЛСКИ“, ЛОНДОН

С БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА НВ ЗАПАДНО-И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ М-Т АНТОНИЙ

*Тази неделя
Църквата
продължава да ни
разкрива
духовния път на
изцелението,
като ни показва
друг вид окови –
парализата на
тялото и на
душата.*

**След Неделята на
Гадаринските бесновати,
когато Господ Иисус Христос
освобождава хората от властта
на злото, днес виждаме, че Той
изцелява и невидимите рани
на човешкото сърце.
Най-голямата болест невинаги
е тази, която хората могат да
видят. Понякога най-
дълбокото страдание е вина,
отчаяние, страх, духовна
слабост... (стр. 3)**

НЕДЕЛНОТО ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

МТ (9:1–8)

В онова време Иисус, като влезе в кораб, преплува и дойде в Своя град.

И ето, донесоха при Него един разслабен, който лежеше на постелка. И като видя Иисус вярата им, каза на разслабения:

„Дерзай, чедо, прощават ти се греховете.“

И ето, някои от книжниците си рекоха:

„Този богохулства.“

А Иисус, като видя мислите им, каза:

„Защо мислите зло в сърцата си? Защото кое е по-лесно да кажа: прощават ти се греховете, или да кажа: стани и ходи? Но за да знаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове“ – тогава казва на разслабения:

„Стани, вземи постелката си и върви у дома си.“

И той стана, взе постелката си и отиде у дома си.

А народът, като видя това, удиви се и прослави Бога, Който бе дал такава власт на човеците.

ТЪЛКУВАНЕ НА ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

(Матей 9:1–8)

Това е едно от най-дълбоките евангелски четива, защото показва, че Господ Иисус Христос не идва само да поправи външното в живота ни, а първо лекува най-дълбокото – човешката душа. Преди да каже „стани и ходи“, Той казва: „Прощават ти се греховете.“ Защото истинското изцеление започва от сърцето.

...Колко е важно прощението на греховете личи от това, че Господ първо прощава греховете на разслабления, изцелява душата му, а после го изцелява и телесно.

За съжаление, днешните християни пристъпваме към изповедта формално, без искрено съкрушение и покаяние. Някои стигат до там, че казват, че няма какво да изповядват. Колко лъжлива е тази представа за самите нас и колко малко се познаваме! Колко неопитни сме в битката за спасението на душите си - а това е най-важното дело и смисълът на земния ни живот: да си припомним греховете, които трябва да изкажем и с Божия помощ да прекратим.

Нека молим Господ и Майката Божия да ни напътстват в истински духовен живот, далеч от лицемерие, показност, суета и мними добродетели. Да се покаем истински и да се подготвим за нашата среща с Христа.

КРАСОТАТА в евангелско четиво за изцеляването на парализирания е, че **той не идва сам при Христос**. Неговите приятели го донасят. Това не е случайна подробност. То ни разкрива една велика истина за нашето спасение – **никой не се спасява сам**.

Господ основава Своята света Църква именно затова – да бъдем едно Тяло в Христа, да носим теготите един другиму и взаимно да си помагаме по пътя към спасението. **Когато ние отслабнем духовно, когато вярата ни се разклати или грехът ни повали, Църквата ни носи**. Тя се моли за нас, укрепява ни чрез светите Тайнства, насърчава ни чрез словото Божие и чрез примера на светиите.

Колко пъти самите ние сме били като този разслабен – без сили да се молим, без надежда, без желание да направим дори една крачка към Бога. И тогава молитвата на Църквата ни е носила.

Литургията се е служила и за нас. Свещеникът е възнасял молитви за целия народ. Нашите близки са споменавали имената ни пред Бога. Някой е запалил свещ за нас. Някой е въздъхнал: „Господи, помогни му.“ И тази обща молитва ни е поддържала, както приятелите са носели разслабения към Христос.

Затова Православието не познава самотното християнство. Ние се спасяваме в Църквата – като членове на едно Тяло, чийто Глава е Сам Христос.

Днес аз нося своя брат чрез молитвата си, а утре той ще носи мен. Днес аз укрепявам някого, а утре друг ще укрепи мен.

МОЛИТВАТА

Господи Иисусе Христе, Сине на Живия Бог, Ти, Който с безкрайна любов изцели разслабения и най-напред му дарува прошка на греховете, погледни милостиво и към нас, немощните.

Изцели душите ни от греха, очисти сърцата ни от всяка нечистота, прогони от нас маловерието, страха и унинието. Дарувай ни покаяние искрено, вяра непоколебима и любов нелицемерна.

Укрепи ни да носим с търпение житейските си изпитания и да не забравяме, че най-голямото Твое чудо е обновлението на човешката душа. Научи ни винаги да търсим най-напред Твоето Царство, като вярваме, че всичко останало ще ни се придаде според Твоята света воля.

Сподоби ни, Господи, да чуваме и в своето сърце Твоите животворни думи: „Дерзай, чедо, прощават ти се греховете.“ И укрепени от Твоята благодат, помогни ни да станем от духовната си леност, да вървим по пътя на спасението и с благодарност да прославяме Тебе – нашия Лекар, Спасител и Бог.

Защото Тебе подобава всяка слава, чест и поклонение, с Безначалния Твой Отец и Пресветия, Благия и Животворящ Твой Дух, сега и винаги, и во веки веков.
Амин.

КОНТАКТИ

Българска православна църква “Св. Йоан Рилски”, Лондон

**ОТКРИЙТЕ ОЩЕ НА ФЕЙСБУК СТРАНИЦАТА НИ:
[https://www.facebook.com/profile.php?
id=100079958422180](https://www.facebook.com/profile.php?id=100079958422180)**

**ПИШЕТЕ НИ НА ИМЕЙЛ:
contact@bulgarianchurchlondon.co.uk**

**ПОСЕТЕТЕ ОБНОВЕНИЯ НИ УЕБСАЙТ:
www.bulgarianchurchlondon.co.uk**

*С благословението на НВ Западно-и
Средноевропейски м-т Антоний*